

mezi „mladými“, kteří dělají si registraturu ze zlých skutků (vynechávajíce všechny dobré skutky) svých odpůrců i přátel, aby mohli tyto skutky vyčísti odpůrcům kdykoli, přátelům teprve tehda, když se tito „opováží“ míti jiné mínění než oni. Jsou lidé mezi mladými, kteří vedou si celé protokoly o soukromých rozmluvách a zařadují je do své soukromopolicijní registratury, aby jich užili stejným zákeřnickým způsobem. Klepy roznášené po hospodách, kavárnách, soukromých bytech i dýchánkách, pomluvy nejhoršího kalibru roznáší přítel a sděluje je příteli, který nemá tolik mužnosti, aby zakázal si toto klepařství, aby donutil ho k tomu, by řekl obviněnému přímo do očí, co proti němu má, ba neudělá ani to, aby za dob svého přátelství oznámil pomlouvaným, co o nich „přítel“ roznáší, nýbrž zůstává přítelem klepačického „přítele“ i po klepech a pomluveným oznámí pomluvy teprve tehda — když se s nimi rozhněvá.“

„A všechny tyto ošklivé, nečisté zbraně byly užívány v tomto boji o lásku, caritas, jako by se chtěl provésti mermomocí důkaz, že gladiátorství je v kruzích těchto bojovníků soustavně vypěstováno.“

4. června 1896

Zasláno Času

In-di-vi-du-a-li-ta a in-di-vi-du-a-li-sta — to je rozdíl, p. Krejčl! Kdybyste si jej byl uvědomil, nemohl byste býval nikdy napsat v *Rozhledech* tu strašnou hloupost na konci svých glos o „Volných směrech“. Je pravda, já posuzoval p. Hilbertovu „Vinu“¹ a řekl něco podobného tomu, že je *umělecká individualita* — ale z toho nenásleduje, můj zlatý filosofe, že je i *individualista*. Jakživo ne, můj hluboký filosofický kritiku! Podívejte se, ať Vám to názorně a na příkladě vyložím. Tolstoj nebo Dostojevský, to přiznáte, jsou umělecké individuality — ale přece ne individualisti, nýbrž pravý opak: altruisti, socialisti nebo jak chcete. Vidíte tedy, že umělecká individualita se může zcela dobře srovnat s caritou. Pamatujte si to, a až Vám zase napadne otírat se o mne, nečiňte to tak bohopustě hloupě, jako tentokrát. Já kritisoval, můj filosofe, *drama* p. Hilbertovo, ale ne jeho *feuilleton*. Jeho *feuilleton* nemohl jsem kritisovat, poněvadž jsem o něm ani nevěděl tehdy. Vy jste ale tak hluboký filosof, že kdyby p. Hilbert zítra se šel utopit, vyvodíte z toho, že má kritika je špatná a můj dialektický aparát na hromadě. Tedy s tím „dialektickým aparát“ pozor, pane filosofe! Nechte ho laskavě na pokoji, když neumíte v ruce držet ani obyčejný kuchyňský nůž a když i jím jste se, jak ukazuje až groteskně můj případ, pořezal tak žalostně. Item platí o těch kartových domácích různých teoriích přes noc splených, které se žalostně sesypou. Zde zvláště buďte opatrný. Ještě pár takových nesmyslů jako dnešní a poznají i Vaši nejhorlivější partisans, jak pevně jsou ty Vaše domky.

[1 - Viz zde str. 82—89.]